

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Si de mome[n]tanea possessione fuerit appellatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96119](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96119)

Is qui. Ademptio expressa bonorum. mox appellantis non perimitur, secus in tacita h. d. Circa hanc legem...

Pater. Breuiter dicitur. Causa appellationis super meritis personalibus, morte...

Quamuis. Doctua ancilla, durat causa propter peculium h. d. Simile habes in...

ADDITIO.

ALEX. Quamuis. Per istum ter. dicitur sed in cons. r. q. in usufrarium pot. inquiri ad restitutionem...

Vnus. Singularis lex, z habet duas partes, z hoc dicit. Ultra id tempus quod datur appellanti...

ADDITIO.

ALEX. Si vnus. Istud dictum non videtur verum, per l. i. s. sed quia quidam s. de iur. de lib. de quo per Ang. z Imol. in l. ven. tre. de acqui. hered. licet Bald. idem teneat...

De his qui propter metum iudicis non appellauerunt. Rubrica LXVII.

ADDITIO.

AND. BARB. De his qui propter metum, zc. Ad declarationem huius tit. vide Bar. in l. i. qui separati. de appel.

Contra. Presumptio iusti timoris, cessat in causa principis. h. d. Simile in laon...

Is qui. Qui omittit appellationem absque iusto timore, acquiescit sententiae, qui vero iuste timuit, protestatione de hoc tempore legitime facta, ac si appellasset auditur. h. d. Nota ergo de virtute huius protestationis...

ADDITIO.

ALEX. Appellationem. Utrum in casu huius l. debeatur fieri appellatio coram iudice ad quem, licet de iudice a quo timeatur. Vbi videtur quod sic, per text. in l. i. s. si quis ipsius. ff. quando app. fit per text. in c. si de app.

Si vnus ex pluribus appellaue. Rubr. LXVIII.

Iudici. Causa confessionis paritas, facit vt alius profit. h. d. Tene meri istam l. ad practicum, quam habui alias. Produciunt vnum instrumentum, q. super quo iam fuit facta condemnatio, ego possum ibi facere articulum, quod instrumentum illud, de quo fit mentio in sententia, z instrumentum, q. hodie produciuntur, est vni z idem. Et vide ter. simile, quando variatur fines seu possessiones finium et cursu temporis, quomodo fiet talis articulus, q. possessio, que hodie est posita intra tales fines, z possessio, que erat olim posita inter tales fines, est vna z eadem, quid repugnet, certe nescio. Et ideo ad hoc vt concludas, facias positiones tuas tales, quales dixi tibi, z idem sit de persona. Quando concluditur, q. aliquis est homicida, z tu vis eum defendere, q. ille occisus erat erbannus. Et est variatio in nomine inter bambum, z inquisitionem contra homicidam facta, facias positionem, q. ille, qui vocatur in inquisitione, z ille, qui vocatur in hinc, erat vna z eadem persona, q. quod no. quia quotidie practicitur.

ADDITIONES.

ALEX. Si iudici. Et de materia huius l. vide Bar. in l. i. in la. sententia. ff. de appel. z ratio huius l. esse potest, quia cu appellatio reducat rem in eum statum in quo erat, liti contenta saltem requiritur, q. est quid individuum, z vnus vnus appellatio prodest alijs per ea que dixit Bar. in l. i. c. de consor. eiusdem lit. Et adde not. in casu vna sententia, de appel. Et ad materiam huius l. plene per Bal. in l. i. qui separati. ff. fin. ff. de appel. b. ALEX. C. Anum instrumentum. Adde Bar. in l. i. de demonstratio, in fin. p. m. de condi. z demon. c. ALEX. C. Et concludas. Bene facit quod no. Bar. in l. i. in l. i. pulantem. ff. in fin. de verb. oblig. * CLAV. DE SEISS. C. Ana et eadem persona. Quomodo autem hoc probetur, quod iste sit ille homo de quo queritur, vide Bar. in l. i. stigmata. ff. de fabricen. lib. r. vide late in materia an sit necesse probare identitatem facti vel persone. Et in l. vnus. ff. de custod. reor. z per felm. in c. auditis. de prescrip.

In vna. Cides ergo q. quod licet appellatio facta ab vno profit alteri, tamen reitutio non facta vni, non prodest alteri, quia datur fauore minoris etatis.

Si de momentanea possessione fuerit appellatum. Rubrica LXIX.

Sententia lata super possessore, est diffinitua, sicut prohibita est appellatio in possessore, an eodem modo prohibita, in integram reitutio.

Am de possess. Appellari causa proprietatis integra remanent, h. d. Querit gl. quid vult dicere de possessione, z eius momento. De quo dic vt in gl. Queritur, secundo quare dicitur momentanea. De quo dic vt in gl. illa est vera, quia momento est permansura penes possidentem. His premissis opp. s. de appella. Sol. ubi appellatur ratione ordinis omitti, hic vero appellatur ratione sententiae late super possessione. Opp. ij. de l. z maioribus. s. de app. Sol. speciale est hic. Opp. tertio de l. si quis in tantum, vide vi. Sol. ubi possessori habet in se causam proprietatis, merito potest appellari. Quero primo, vtrū hec lex habeat locum in omni possessore, an tantum retinente. Veritas est q. habet locum in possessore recuperade, z adipsede possessionis, vt s. de app. non recit. l. quisquis, z hac l. in. ubi possessionis retentione, zc. Et quo tert. apparet, secundum expositionem gl. hanc lex habet locum, etiam cu de adipsede, vel recuperatione sessione agitur. Quero, vtrum sententia lata super possessione sit diffinitua, vel interlocutoria. Quidam dicebant eam interlocutoriam, quod est falsum. Nam cu in alia lis debeat cõrecta, procedi ordine iudicario, ex ea sequitur sententia diffinitua, vt l. i. de iur. z iust. de interdi. s. retinende. Et hoc tenet gl. in l. i. de i. l. quod iustit. de re iud. Ultimo querit gl. q. an licet prohibita est appellatio in possessore, eodem modo sit prohibita in rege. resti. glo. arguit pro contra multum clare. Sic vt in ca. ADDI.

